

РЕШЕНИЕ

№ 37909

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7129**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството се движи по реда на Глава 12 ДОПК.

Предмет на обжалване пред Административен съд София-град е Протокол № П-22221725006/29.05.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 8/19.06.2025г. На Директор на ТД на НАП С., с който е оставено без уважение подадено от “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД уведомление по чл. 126б, ал. 8 от ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност и се иска отмяната на акта.

В с.з. Жалбоподателя, чрез процесуален представител, поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответната страна, редовно призована не изпраща представител.

От фактическа страна.

В ТД на НАП е подадено искане от “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД с ЕИК[ЕИК] под № 17-53-00-655/18.12.2024г. За издаване на кредитно известие предвид споразумение за разваляне на договор за финансов лизинг, на осн. чл.126, ал.6 ДОПК. По делото е прието като доказателство процесното споразумение.

Установява се, че договора за финансов лизинг е сключен на 26.06.2023г. между “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД и “Риск инженеринг” АД. По този договор Риск инженеринг” АД е ползвало право на данъчни кредит в размер на 1 242 400лв.

На 19.09.23г. По партидата на “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД е наложена възбрана на имотите собственост на дружеството, които са предмет на договора за лизинг.

На 18.12.2024г. Е сключен анекс към договора за лизинг за развалянето му.

Приемайки, че не е налице данъчно събитие, настъпило в периода на регистрация по ЗДДС на “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД, за което да не е издаден данъчен документ, който е следвало да бъде издаден, е постановен отказ за извършване на корекции, обективиран в Протокол № П-22221725006/29.05.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С.. След обжалването му по административен ред, този отказ е потвърден с решение № 8/19.06.2025г. На Директор на ТД на НАП С..

От правна страна.

Относно относимия процесуален ред по който следва да бъде разглеждано искането пред съда е налице установена съдебната практика на ВАС, като например Решение № 3747 от 9.04.2025 г. на ВАС по адм. д. № 722/2025 г., I отделение, и Решение № 4510 от 30.04.2025 г. на ВАС по адм. д. № 624/2025 г., VIII отделение и обобщена в Решение № 6284 от 11.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 4632/2025 г., VIII отделение.

Законодателят, считано от 01.01.2023 г. е регламентирал възможността за намаление на данъчната основа, респ. и на ДДС, начислен върху нея в случаите, когато е налице пълно или частично неплащане по облагаема доставка с място на изпълнение на територията на страната и това вземане е несъбираемо, като тази правна уредба е в ЗДДС, Глава тринадесета „а“, озаглавена „Намаляване на данъчна основа и начислен данък при несъбираемо вземане“ – чл. 126а, чл. 126б и чл. 126в ЗДДС.

В тази нова уредба са налице не само материалноправни разпоредби, но и процесуалноправни, каквато е разпоредбата на чл. 126б, ал. 8 ДОПК и в нея е регламентиран редът и начинът, по който доставчикът, регистрирано по ЗДДС лице уведомява органите по приходите чрез компетентната териториална дирекция при НАП за пълно или частично неплащане от получател по фактури, които доставчикът е издал. Изрично е прието в тази правна норма, че за да се удовлетвори такова искане за намаляване на данъчната основа и ДДС по издадени фактури, е необходимо да се докаже, че вземането е несъбираемо, както и е уредена възможността на органите по приходите да издадат разрешение за издаване от доставчика на кредитно известие или отказ. В процесния случай е приложим посоченият в чл. 126б, ал. 8 ДОПК процесуален ред на обжалване на отказите, а именно по Глава дванадесета от ДОПК „Административно обслужване“ – чл. 88 – чл. 95, касателно издаването на документи от значение за признаване, упражняване и погасяване на права или задължения. Документът по смисъла на чл. 88, ал.1 ДОПК представлява индивидуален административен акт предвид разпоредбата на чл. 21, ал. 3 АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „б“ от ДР на закона за администрацията, съответно съдебното решение е окончателно.

Уведомлението по чл.126б ал.8 от ЗДДС на жалбоподателя касае издаване на разрешение от органите по приходите за извършване на корекция чрез издаване на кредитно известие , поради несъбираемост на вземанията по доставки към “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД, документирани във фактури, издадени за към м.06.2023г. Следователно формалностите, които трябва да изпълнят данъчнозадължените лица пред данъчните органи, за да упражнят правото си на намаляване на данъчната основа на ДДС, следва да бъдат ограничени до такива, които позволяват да се докаже, че след сключването на сделката в крайна сметка насрещната престация окончателно няма да бъде получена отчасти или изцяло. В това отношение националните

юрисдикции трябва да преценят дали случаят с изискваните от съответната държава членка формалности е такъв (вж. в този смисъл решение от 6 октомври 2021 г., Boehringer Ingelheim, C-717/19, EU:C:2021:818, т. 61 и цитираната съдебна практика).

Изрично е отбелязано в решението по дело C-314/22, че тъй като в практиката на българската данъчна администрация коригирането на фактура е условие *sine qua non*, за да бъде намалена данъчната основа, неутралността на ДДС се накърнява, когато за данъчнозадълженото лице е невъзможно или прекомерно трудно да коригира такава фактура. Следователно в хипотеза като разглежданата в главното производство, при която за данъчнозадълженото лице е невъзможно да издаде коригиращ документ по отношение на неплатени фактури, принципите на неутралност на ДДС и на пропорционалност изискват съответната държава членка да му позволи да докаже с други средства пред националните данъчни органи неплащането на тези фактури, което е в основата на правото му на намаляване на данъчната основа. Не е спорно, че за процесния данъчен период в националната правна уредба не са уредени редът и условията за упражняване на правото на намаляване на данъчната основа в случай на пълно или частично неплащане, на каквото се позовава жалбоподателя. Подобни или други процесуални средства и ред за доказване неплащане по процесните фактури видно от оспорения в настоящото производство акт не са били надлежно извършени. Следва да се има предвид и че прякото позоваване на чл. 90, § I от Директивата е допустимо само за доставки, при които данъчното събитие е възникнало след 01.01.2007 г., а именно след присъединяването на България към ЕС. /по аргумент на т. 32 от Решение по дело C-314/22, „КОНСОРЦИУМ РЕМИ ГРУП“ АД/.

Следователно органа по приходите преди произнасянето си е следвало да изложи мотиви след подробна проверка за наличие на обстоятелства за намаляване на данъчната основа и начислен данък при несъбираемо вземане, за да изяснят обективно, пълно и всестранно фактическата обстановка, така както задължава разпоредбата на чл. 35 АПК. Изложените мотиви в т.ч. II в решението са бланкетни и не покриват изискването на закона. Ето защо акта следва да се отмени и преписката да се върне на органа по приходите за ново разглеждане при съобразяване на дадените от съда указания относно прилагането на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказвания размер от 50 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД с ЕИК[ЕИК] - Протокол № П-22221725006/29.05.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 8/19.06.2025г. На Директор на ТД на НАП С., с който е оставено без уважение подадено от “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД уведомление по чл. 126б, ал. 8 от ЗДДС.

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане при съблюдаване на дадените в настоящото решение указания.

ОСЪЖДА ТД на НАП да заплати на “Ривърсайд Резиденшъл парк” ЕАД с ЕИК[ЕИК] сумата от 50 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

